

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Reuerendi Fratris Baptiste mantuanī
Carmelite Theologi ad Caroluz Anto-
nium Fantuciūz patriciūz Bononī,
Isagoges ad patientiaz liber
primus. et Capitulum
primum. ;.

De morbi cognitione	capi. ii.
De duplice morbo hominis	ca. iii.
De differentiis quibusdā humanorū defecuum	capit. iiij.
Quid sit morbus corporis et animæ	capitu. v.
Cur tāta diligentia in curādis corporz morbis.	capitu. vi.
De morborum spiritualium origine	ca. viij.
De animi perturbationibus	ca. viij.
Unde secuta sit rebellio appetitus	ca. ix.
De varijs hominum dispositionibus ad peccātūz	ca. x.
Unde tanta in hominibz diversitas	ca. xi.
De vī appetitus	ca. xij.
Quomodo appetitus ligetur	ca. xij.
Quid valeat habitus	ca. xv.
Quod paucorum est appetitum superare	ca. xvi.
Quod motui coeloz assimilatur motus appetitus	ca. xvij.
Quod duplice hominis naturē duo spiritus preficiuntur	ca. xvij.
Quod miseri sunt qui peccant	ca. xvij.
De tribus stulticie gradibus	ca. xx.
Quod terrena voluptas breui dilabitur, argumentum ab Imperatorum exemplis	ca. xx.
Testimonia ex sacra scriptura idem probantia	ca. xxi.
De hominis excellentia	ca. xxiij.
Quę sit summa hominis miseria	ca. xxiij.
De delectatione, et an sit peccatum	ca. xxiij.
Redargutio quorundam theologorū de delectatione loquentiū	c. xxv
Quid sit virtus, et virtus. et in quo sita sunt	ca. xxvi.
De quibus deinceps agendū, et qntū valeat ex arte certare	ca. xxvij.
Quae sunt arma spiritualia hoc cuz diabolo pugnaturo	ca. xxvij.
Quo fine sanitas querenda est	ca. xxix.
Quomodo querenda est sanitas	ca. xx.
De patientia	ca. xxx.
De gradibus patientie	capi. xxxij.

**Reuerendi Fris Baptiste Mātuani Carmeli-
te Isagoges ad patientiam Liber Secundus**

Quod patientia via est sanctorum ad coelum	Capitulorum p̄mūz
Rōnes philosophorum cur corporis humani factū sit fragile	ca. ii.
De quatuor corporis humoribus	ca. iii.
Quonodo cōplexiones distribuātur a deo	ca. iii.
De anime libertate	ca. v.
An distributio cōplexionum pcedat a forma vel a casu, et q̄ Aristoteles fortunaz male descripsit	capit. vi.
In q̄ p̄sistat felicitas i hac vita ptra p̄ipateticos et stoicos,	ca. vii.
De syntesi ratione, et cōscientia	ca. viii.
Qd sine dei custodia frustra laborat humana prudentia	ca. ix.
Cur bonis mala cueniant philosophorum opinio	ca. x.
Six cause flagellorum nostrorum	ca. xi.
Secunda causa flagellorum	ca. xii.
Tertia causa flagellorum	ca. xiii.
Quarta causa flagellorum	ca. xiv.
Quinta causa flagellorum	ca. xv.
Sexta causa flagellorum	ca. xvi.
Qd virtus q̄ bonum viz facit, incrementū accipit ab aduersitate	ca. xvii.
Quod prosperitas sit inimica virtuti cum declaratione dextre et sinistre p̄tis in coelo p̄ Aristotele contra pythagorā	ca. xviii.
Quod aduersitas tollit mortis metum	ca. xix.
Quod aduersitas facit seipsum cognoscere	ca. xx.
Quod aduersitas fert auxilium virtuti	ca. xxi.
De vitanda Nemesis, et quid sit secundus Aristotelez	ca. xxii.
De generibus filiationis, cum declaratione dicti euāgelici, dedit eis potestatem filios dei fieri	ca. xxiii.
Quod donorum dei cōsideratio iuuat patientias, cum commēdatione familię Bentivolorū	ca. xxiv.
Qd alienaz calamitatū a aduersio ad patientiam plimū faciat	ca. xv.
Amicorum obsequia, et religiosorum orationes et consilia patientie sunt adminicula	ca. xxvi.
De Carmelitarum antiquissima origine	ca. xxvii.
Testimoniorum ex Plinio qd natura humana sit erumpnosa	ca. xxviii.
Ratio multiplicatorum morborum ac vicioz	ca. xxix.
De morbis humani corporis	ca. xxx.
De quibusdam alijs humani generis infortunijis	ca. xxxi.

A ij

- D**ó hō naturalitē erūnosus sit testimoniuꝝ ex Plinio. c. xxii.
Dō nō est reprehēbilis autor, ex multa auctor, et maxime gentiliuꝝ
citatione, et cur homo nudus nascat̄ ca. xxxiv.
Cur deus floccipēdat corpus, rōnes naturales. cap. xxxviii.
Tota natura non consistit in anima ca. xxxv.
Que sint mortis cause, cōtra phōs et mathematicos ca. xxxvi.
Cā breuis vitę et mortis, et de anis antiquis patr. ca. xxxvii.
De annis hominum ante diluvium, contra Plin̄ ca. xxxvii.
Vitam humanam non esse breuitataꝝ ca. xxxix.
Alegritudo p̄servesuat a multis flagitiis ca. xl.
Ex aduersitatibus nascitur iucunditas spiritualis ca. xli.
Debuit esse naturaꝝ varietas ad ostēdendā dei sapientiaꝝ ca. xlii.
Mundus est q̄odaz spectaculū nobis a deo exhibitu quo initiamur
ad patiēter ferendas om̄es aduersitates ca. xliii.
Comparatione rez naturaliuꝝ pbat meliorez eē vitā sanctā cuꝝ ad
uerlis, q̄ vitaz foelicez cum virtiꝝ ca. xliii.
Toleratia aduersitatū facit breuiores trāsituꝝ ad paradisuꝝ. ca. xlv.
Reuerendi Fratris Baptiste mātuani Carmelite Theologi Isagoges ad patiētiaꝝ Lib Tertiꝝ.
Quartuor virtutes plurima valere ad toleratiā. ca. i.
De fidei fundamēto et natura. ca. ii.
Quod fides per aureuꝝ Virgilij ramū figuraꝝ et quēdaz denatura
prophetie enarrata ca. iii.
Fides est principiuꝝ in eundē cuꝝ deo amicitie ca. iii.
De fidei progenie, spe, et charitate ca. v.
Dō potius dicenda est spes in charitatē trāsire q̄ in rez ca. vi.
Denominib⁹ eoz qui ad fidē deficiunt ca. vii.
De causis fidei. ca. viii.
De vi et natura miraculoꝝ ca. ix.
De errore Alcenni et aliorum qui dicunt omnia miracula fieri na
turaliter ca. x.
Ansit ubiq̄ Christi lex promulgata ca. xi.
Religioneꝝ christianaꝝ non eē a stellis, vt errāt astrologi, sed eē bres
uissimā ad coeluꝝ viā a deo inuentā et traditā ca. xii.
De Georgio Nouariensi Bononię combusto, cuꝝ quibusdaꝝ dispu
tationibus de fide Christiana ca. xii.
De spe et charitate ca. xii.
De longanimitate ca. xv.

Anacephaleosis dictorum, et quod nō recte d; a theologia voluntate antecedens et consequēs in deo	ca. xvi
Quod et quare deus odio habeat ociosos;	ca. xvij
De quatuor nouissimis, et primo de morte, cum declaratione dicti Empedoclis de lite et amicitia	ca. xvij
An mors corporis sit naturalis	ca. xix
Opiniones varię de morte	ca. xp
De multiplici genere mortis corporalis, et non esse tempus merens di post mortem	ca. xxi
De multiplici ḡne mortis spūialis, cū excusatōe Platōis	ca. xxij
De loco damnatorum, qui dicitur infernus	ca. xxiiij
Opinio antiquorū gentiliūz de inferno	ca. xxiiij
Rōne naturali p̄suadēt oēz immūdiciaz eē apd inferos	ca. xxv
De beatitudine coelestis paradisi, et primo quantuž attinet ad par- tem intellectuam	ca. xxvi.
De beatitudine partis sensitivę	ca. xxvij.
Quod naturaliter virtus est honoranda, probatur ex consuetudini- bus antiquorum	ca. xxvij.
Dr̄ iudicio. et q̄ Astronomi et doctores, etiā catholici qui tps iudi- cū predixerūt manifeste delusi sunt	ca. xxix.
Futurum esse diem iudicij	ca. xxx
De Helia p̄e carmelitaz ante diez iudicij p̄mittēdo	ca. xxxi
De sacra scriptura, et p̄mis cur sit a deo suadibilis	ca. xxxiiij.
Cōtra philosophos dicentes credere nos scripture sacre propter co- suetudinem	ca. xxxiiij.
De multiplici sensu sacre scripture.	ca. xxxvij.
Quod et cur scripture sacra arce comparatur	ca. xxxv.
De sanctorum imitatione	ca. xxxvi
De assidua dei deprecatione	ca. xxxvij.

Venerandus Frater Baptista Mantuanus
Carmelita Franciscus Fatucio. S.P.D.

Arolus Antonius vir clarissimus pater tuus, q̄ esset bona
rum artium studiosus, hominuz litteratoroz congressibus vi-
rebat assidue, et ex familiaribus eoz colloquijs, se inuenire dicebat
vnicū podagre sue remedium. Iba z ego eo tpe frequēt ad euz, et qz

XIV